

Captivii ca misionari

Pentru studiul din această săptămână, citește: Geneza 41; Isaia 39:5-7; Daniel 1 – 12; Matei 24:14,15.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „I S-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.” (Daniel 7:14)

Ca oameni ai profeției, adventiștii de ziua a șaptea cred în revenirea iminentă a lui Isus Hristos. Venirea Sa va pune capăt istoriei acestei lumi așa cum o cunoaștem și va instaura Împărăția lui Dumnezeu, descrisă astfel în cartea lui Daniel: „Domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!” (Daniel 7:27). Împărăția aceasta reprezintă punctul culminant al credinței noastre; este moștenirea sfântă – cetatea „al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu” (Evrei 11:10); este acea „patrie mai bună”, cum este numită în Evrei 11:16, pe care au așteptat-o toți oamenii lui Dumnezeu din toate secolele.

Cartea lui Daniel este și un fel de manual pentru activitatea misionară. Din ea putem afla cum a lucrat Domnul prin credincioșii Săi pentru a ajunge la oamenii care nu-L cunoșteau pe Dumnezeu. Credincioșii aceștia, prin loialitatea, zelul și credința lor, le-au descoperit celor care se închinau la dumnezei falși realitatea existenței unui Dumnezeu viu și le-au oferit șansa de a avea un loc în Împărăția Sa veșnică.

Sabatul viitor: Ziua misiunii mondiale (colectă)

1. Citește Isaia 39:5-7 și Daniel 1:1,2. Ce legătură există între aceste pasaje?

Daniel, al cărui nume înseamnă „Dumnezeu este judecătorul meu”, a fost luat cu forța din Ierusalimul cucerit și a fost dus în capitala Babilonului. Cartea sa prezintă câteva evenimente din viața pe care a petrecut-o la curtea regală a Babilonului și a Persiei. După trei ani de instruire în Babilon, Daniel a fost angajat ca funcționar civil și consilier regal. Prin puterea lui Dumnezeu, el s-a ridicat peste nivelul obișnuit al statutului de prizonier de război și a devenit misionar cu o funcție înaltă în administrația celor două superputeri.

Cartea lui Daniel este mai mult decât un tezaur de literatură profetică. Cititorul află aici despre câteva dintre problemele cu care s-au confruntat evreii într-o cultură străină care nu le-a oferit niciun sprijin vizibil pentru loialitatea lor față de Dumnezeul lui Israel și care, uneori, le-a fost ostilă în mod fățiș. Cartea oferă totodată un frumos portret al oamenilor care au învățat să își exprime devotamentul față de adevăr în absența templului, a preoților și a jertfelor.

2. Citește Daniel 1:8-13; 5:12; 6:4; 9:3-19. Ce ne spun aceste texte despre caracterul lui Daniel, datorită căruia a devenit un misionar atât de mare?

„Orice instituție care poartă numele de adventistă de ziua a șaptea trebuie să fie pentru lume ce a fost Iosif în Egipt și ce au fost Daniel și tovarășii lui în Babilon. În providența lui Dumnezeu, bărbații aceștia au fost luați prizonieri pentru a duce la națiunile păgâne cunoașterea despre Dumnezeul adevărat. Ei trebuiau să fie reprezentanții Săi în lumea noastră. Ei nu trebuiau să facă niciun compromis cu națiunile idolatre cu care au fost puși în contact, ci trebuiau să rămână loiali credinței lor, purtând ca o onoare specială numele de închinători ai Dumnezeului care a creat cerurile și pământul.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 8, p. 153

Gândește-te cât de ușor i-ar fi fost lui Daniel să recurgă la compromisuri în acele împrejurări dificile. Ce ne învață exemplul său despre ce avem de făcut în împrejurări asemănătoare?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membri grupeii să identifice lecțiile principale transmise de experiența exilaților biblici cu privire la viața de credincioșie față de Dumnezeu în circumstanțe mai puțin decât ideale.

La nivelul sentimentelor: Să se simtă inspirați de curajul spiritual al unor oameni ca Daniel, Șadrac, Meșac și Abed-Nego.

La nivel practic: Să ia decizia de a nu se retrage din societatea în care trăiesc, ci să se implice în viața ei în moduri care să atragă atenția asupra valorilor Împărăției lui Dumnezeu.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Ancora identității

- A. Ca să poată supraviețui la curtea babiloniană, Daniel și ceilalți exilați poate că au renunțat la unele dintre practicile tradiționale evreiești. Care este semnificația lucrurilor despre care exilații au hotărât că nu sunt negociabile?
- B. Există niște atitudini, obiceiuri după care adventiștii pot fi recunoscuți, chiar dacă nu spun că sunt adventiști? Cum ne mențin ele ancorati în credința și în misiunea noastră?

II. Sentimente: Letargie spirituală

- A. Cum ar putea sentimentul de siguranță în practicarea credinței să dăuneze sănătății noastre spirituale?
- B. Cum ne simțim când manifestăm curaj spiritual într-o situație dificilă? Dar când alegem calea ușoară de ieșire?

III. Practic: Exercițarea credinței

- A. Care este ultima ocazie în care L-ai pus pe Dumnezeu la încercare cum L-a pus Daniel prin experimentul său de zece zile (Daniel 1:12-15)? Ce impact a avut asupra credinței tale?
- B. Pot cei din jurul tău să-și dea seama că ești un om al rugăciunii, chiar dacă nu te rogi cu fereastra deschisă? De unde își pot da seama?
- C. Cum ne poate ajuta rugăciunea Domnului Isus din Ioan 17:15-18 să înfruntăm cu mai mult curaj provocările zilnice ale vieții?

În capitolul 2 al cărții sale, Daniel scrie că a fost pus în situația de a da mărturie despre puterea Dumnezeului adevărat, în opoziție cu dumnezeii falși ai Babilonului. După ce l-a binecuvântat pe Dumnezeu împreună cu conaționali lui și l-a mulțumit pentru că le-a răspuns la rugăciuni (Daniel 2:20-23), Daniel a interpretat visul împăratului și a făcut o mărturisire despre măreția lui Dumnezeu și despre stăpânirea Sa asupra tuturor împărățiilor pământului.

3. Ce cuvinte ne arată că împăratul învățase ceva despre Dumnezeul adevărat? Vezi Daniel 2:47; 3:28.

În capitolul 2, citim că Daniel nu a avut de ales: trebuia să îi dea împăratului ceea ce dorea, altfel îl aștepta moartea. În schimb, în capitolul 3, citim că prietenii lui ar fi putut să scape de cuptorul aprins prin simpla supunere față de porunca împăratului. Ei au refuzat să se supună și, prin atitudinea lor, au putut să mărturisească despre puterea Dumnezeului adevărat.

4. Ce nouă declarație despre Dumnezeul adevărat a făcut împăratul Nebucadnețar, grație mărturiei date de Daniel? Daniel 4:37

„De unde știa Nebucadnețar că silueta celui de-al patrulea semăna cu Fiul lui Dumnezeu? El auzise despre Fiul lui Dumnezeu de la captivii evrei din împărăția lui. Ei aduseseră cunoașterea despre Dumnezeul cel viu care stăpânește peste toate lucrurile.” – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 3 mai 1892

5. Cu ce se deosebește mărturia dată de Daniel în fața lui Belșațar de mărturia dată lui Nebucadnețar? De ce această diferență? Daniel 5:17-23

În capitolul 5, este prezentată ultima apariție a lui Daniel la curtea babiloniană, ocazie în care este chemat să explice scrierea neobișnuită de pe zidul palatului lui Belșațar, scriere care prezicea cucerirea Imperiului Babilonian de către mezi și perși. Belșațar a fost în mod sigur impresionat de Daniel, dar era prea târziu pentru el; soarta lui era deja pecetluită. Din nefericire, el nu fructificase ocaziile de a cunoaște adevărul și de a se smeri.

Să privim fiecare la sine și să ne întrebăm: Ce mărturie le dau oamenilor prin viața mea? Ce îmi spune despre mine răspunsul la această întrebare?

Rezumat: Când urmașii lui Hristos se simt prea ca acasă în lumea aceasta, ceva nu este în regulă. Pe de altă parte, deși dorim să ajungem cât mai repede în casa noastră veșnică, să nu uităm că avem aici o misiune – de a interacționa cu societatea în mod creativ și de a demonstra puterea transformatoare a credinței în condițiile date.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Daniel 3:17,18

Ideea de bază: La fel ca Daniel și ceilalți exilați credincioși din Babilon, și noi avem ocazia de a-L reprezenta pe Dumnezeu și misiunea Sa într-un mod autentic, indiferent unde trăim sau cu ce provocări ne confruntăm.

Discuție introductivă. În 2007, publicația americană *Washington Post* a realizat un experiment – Joshua Bell, unul dintre cei mai celebri violoniști ai lumii, urma să cânte la intrarea unei stații de metrou din Washington, D.C. Scopul experimentului a fost acela de a studia reacția trecătorilor. Era o dimineață rece de iarnă, la ora de vârf. În decurs de o jumătate de oră, în care a interpretat șase piese la vioara sa Stradivarius, care valora 3,5 milioane de dolari, numai șapte persoane s-au oprit și au ascultat cel puțin un minut; ceilalți 1 097 au trecut mai departe. Mărunțișul aruncat de trecători în cutia viorii a fost de 32,17 dolari, în condițiile în care acest geniu poate câștiga 1 000 de dolari pe minut în marile săli de concerte ale lumii. (Pentru detalii, vezi Gene Weingarten, „Pearls Before Breakfast”, *Washington Post Magazine*, 8 aprilie 2007.)

Ca adventiști de ziua a șaptea, încercând să aducem înaintea oamenilor un adevăr uitat, ca o „melodie străveche”, ne putem descuraja uneori. Este ca și cum le-am cânta la vioară unor oameni care nu se opresc să ne asculte. Poate că noi „cântăm” cea mai frumoasă melodie din univers, dar cei mai mulți oameni pur și simplu nu ne iau în seamă.

De discutat: Ce învățăminte putem să luăm din acest experiment? Prin ce se aseamănă viața într-o societate secularizată sau dominată de altă religie cu viața în exil într-o țară străină? Cum putem găsi metode mai bune de a duce vestea bună a mântuirii?

6. Ce sugerează cuvintele, tonul și atitudinea împăratului Darius cu privire la Daniel? Daniel 6:20-23

În capitolul 6, odată cu schimbarea imperiului și a împăratului, Daniel nu doar că și-a păstrat poziția, ci a fost promovată, devenind una dintre cele trei căpetenii în fața cărora răspundeau direct cei o sută douăzeci de dregători (satrapi). Împăratul Darius se gândea chiar să-l numească înalt-dregător peste întregul imperiu, fapt care a stârnit antipatia celorlalte căpetenii și satrapi. La îndemnul acestora, Darius a dat un decret imperial ce îl viza practic doar pe Daniel. Totuși, când a fost aruncat în groapa leilor, Dumnezeu a intervenit pentru el în mod impresionant și l-a scăpat dintr-o situație pe care nici împăratul care îl simpatiza nu o putea schimba. Împăratul a fost atât de bucurat de izbăvirea lui, încât a dat un decret prin care îl glorifica pe Dumnezeul lui Daniel.

7. Ce indicii avem în capitolul 6 că profetul îi oferise deja împăratului o bună mărturie? Ce indicii avem în decret că împăratul avea mai multe cunoștințe despre Dumnezeul lui Daniel decât ar fi putut obține din experiența uimitoare a salvării slujitorului Său? Daniel 6:1-3, 14, 18, 19

Împotrivirea nelegiuită față de slujitorul lui Dumnezeu a fost complet nimicitoare. „Daniel a dus-o bine sub domnia lui Darius și sub domnia lui Cyrus Persanul”. Și, prin legătura cu el, acești monarhi păgâni au fost constrânși să-L recunoască pe Dumnezeul lui ca „Dumnezeul cel viu”, care „dăinuie veșnic” și a cărui Împărăție „nu se va nimici niciodată”.

„Din istoria eliberării lui Daniel, putem învăța că, în timpuri de încercare și întuneric, copiii lui Dumnezeu trebuie să fie exact ceea ce au fost și atunci când perspectivele erau strălucitoare, de nădejde, iar împrejurările le ofereau tot ce-și doreau. Daniel în groapa leilor a fost același Daniel care a stat înaintea împăratului ca șef al slujbașilor de stat și ca proroc al Celui Preaînalt. Un om a cărui inimă se sprijină pe Dumnezeu va fi și în ceasul celei mai mari încercări la fel cum este în timp de prosperitate, când lumina și favoarea lui Dumnezeu și a omului strălucesc asupra lui. Credința ajunge la cele nevăzute și se prinde de realitățile veșnice.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 545

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Identitate și integritate

(Revezi împreună cu grupa Daniel 3:17-19 și 6:10.)

Captivitatea este o temă dureroasă care se împletește cu istoria poporului Israel.

În Noul Testament, credincioșii creștini sunt înfățișați ca niște străini într-o țară care nu este a lor, ca niște „străini și călători” în lume (1 Petru 2:11). Apostolul Ioan ne avertizează să nu iubim lumea, nici lucrurile din lume (1 Ioan 2:15), iar Iacov declară că prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu. Pavel îl citează pe Isaia: „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei” (2 Corinteni 6:17).

Cu toate acestea, Domnul Isus a spus că, deși noi nu suntem din lume, trebuie totuși să trăim în ea. Iar aceasta înseamnă să păzim cu grijă moștenirea noastră spirituală și adevărul pe care ni l-a încredințat Dumnezeu (1 Timotei 3:14; 6:20).

De discuta: Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit în evidență în mulțimea din câmpia Dura; Daniel le-a vorbit tuturor despre credința lui prin faptul că se ruga în fața ferestrei deschise. Noi astăzi ieșim cumva în evidență sau facem corp comun cu societatea, în general? Cum putem fi recunoscuți ca adventiști de ziua a șaptea?

II. Angajare

(Revezi împreună cu grupa Daniel 6:3.)

Cum trebuiau să se comporte iudeii în Babilon? Păstrarea identității lor ca iudei era extrem de importantă, dar nu prin exclusivism. Când le-a vorbit iudeilor care urmau să fie duși în Babilon, Dumnezeu nu i-a sfătuit să-și ridice o enclavă în care să se izoleze de ceilalți: „Urmăriți binele [*shalom*] cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea [*shalom*] voastră atârnă de fericirea [*shalom*] ei!” (Ieremia 29:7).

Cuvântul ebraic *shalom* este un cuvânt frumos și plurivalent; înseamnă „bunăstare, pace, prosperitate”. Dumnezeu le spune aici exilaților să lucreze și să se roage pentru *shalomul* Babilonului. Daniel și cei trei prietenii lui așa au făcut. Ei au rămas credincioși convingerilor și moștenirii lor, dar s-au implicat în treburile cetățenești și politice ale

Daniel nu a fost doar un interpret al viselor altora, deși, în context, acest rol a fost semnificativ. În capitolele 7-12 din cartea sa, el a primit viziuni cu privire la viitorul superputerilor lumii. În ele se sublinia îndeosebi faptul că, în pofida planurilor și mașinațiilor conducătorilor pământești, Dumnezeu are controlul ultim asupra popoarelor. La sfârșit, El și Împărăția Sa vor triumfa, iar triumful acesta va fi total (vezi Daniel 2:44).

8. Citește Daniel 7:13,14. Ce legătură este între scena descrisă aici și ideea transmiterii Evangheliei în lume de către creștini?

Studiul 5

Subiectul central al acestor versete este instaurarea Împărăției veșnice a lui Dumnezeu, la revenirea Domnului Isus. Înainte de aceasta, Isus a indicat un factor important: vestirea Evangheliei în toată lumea (Matei 24:14-16).

Profețiile despre sfârșitul lumii făcute de Isus în Matei 24 sunt legate de profețiile lui Daniel. „Urâciunea pustiirii”, prezisă de Daniel (cap. 11:31;12:11), a fost explicată de Isus, care a aplicat-o vremii Sale, dar și în viitor. Asocierea cărții lui Daniel cu timpul sfârșitului nu este deloc surprinzătoare, întrucât Daniel însuși a făcut multe trimiteri la timpul sfârșitului (Daniel 8:17,19; 11:35; 12:4,13). Și, după cum a spus Isus, sfârșitul va veni după ce „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea” (Matei 24:14).

„Predicarea Evangheliei este mijlocul ales de Dumnezeu pentru salvarea sufletelor. Însă cea dintâi lucrare a noastră ar trebui să fie aducerea inimilor noastre în armonie cu Dumnezeu și abia după aceea vom fi pregătiți să lucrăm pentru alții.” – Ellen G. White, *Mărturie*, vol. 5, p. 87

Evanghelia trebuie dusă „în toată lumea” și apoi va reveni Isus. Noi suntem cei chemați să o propovăduim. Unii spun însă că Isus nu Se poate întoarce până când noi nu ne împlinim misiunea. Cum să înțelegem rolul pe care Îl avem în influențarea revenirii lui Isus? Pregătește-te să prezinți răspunsul în cadrul grupei.

Babilonului. Daniel a slujit pentru *shalomul* împăraților babilonieni, interpretându-le visele și aducându-le mesajul de la Dumnezeu.

De discutat: Adesea se face referire la Daniel ca la un model de urmat pentru creștini în ce privește angajarea în lumea politică sau în societatea civilă. Ce părere ai: poziția de conducere în sfera publică (în politică, afaceri, media) conduce întotdeauna la compromis? De ce da sau de ce nu?

III. Rugăciunea

(Revezi împreună cu grupa Daniel 6:4,5,10,11.)

În cartea Daniel, rugăciunea este un element determinant pentru identitatea și lucrarea lui Daniel, luând forma cuvintelor de mulțumire (6:10), a cererii pentru ajutor (6:11), a mărturisirii (9:5-11), a rugămintilor pentru patria sa (9:16-19) sau a cererii pentru descoperirea înțeleșului viselor împăraților.

Sfatul Domnului Isus cu privire la rugăciunea personală – făcută într-o cămăruță, dacă e necesar – ar fi fost o idee foarte atrăgătoare pentru Daniel când era amenințat cu pedeapsa capitală pentru rugăciunea adresată altcuiva decât împăratului. Ar fi fost atât de simplu să găsească justificări – „Mă voi ruga în continuare, dar nu în public.” „Dacă mor, nu îmi voi putea continua misiunea pentru Dumnezeu aici, în Babilon!” „Scripturile nu spun nicăieri că trebuie să mă rog undeva la vedere.”

Însă Isus le-a dat acest sfat celor care se rugau în public pentru a face paradă de faptele lor bune. Pentru Daniel, un om integru, ar fi fost un compromis să-și schimbe obiceiurile legate de rugăciune. El a rămas ferm pe poziție.

De discutat: Viața de rugăciune a lui Daniel este caracterizată de consecvență – el se ruga în fiecare zi la aceeași oră, în aceeași poziție și în același loc. Ce rol pot avea obiceiurile zilnice în consolidarea sau în destrămarea relației noastre cu Dumnezeu?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Potrivit sociologului Rodney Stark, secretul dezvoltării rapide a bisericii primare a fost faptul că ea s-a implicat în a sluji tuturor nevoilor oamenilor. Deși trăiau într-o lume păgână, creștinii nu au trăit retrași: „Creștinismul a servit ca o mișcare de revitalizare apărută ca reacție la nefericirea, haosul, frica și brutalitatea vieții în lumea urbană greco-

9. Citește Geneza 41. Ce metode a folosit Iosif pentru a le da mărturie egiptenilor? Ce asemănări există între istoria lui și istoria lui Daniel și a prietenilor săi?

Daniel a ajuns în Babilon ca prizonier de război, Iosif era tot un sclav străin când a ajuns la curtea Egiptului, Moise, fiul unor sclavi evrei, iar Neemia și Estera au avut inițial un statut asemănător în capitala Persiei. Viețile acestor oameni ne demonstrează că loialitatea față de Dumnezeu este posibilă chiar și în medii neprielnice. Mai mult, în providența divină, a fost posibilă și avansarea lor până la poziții administrative înalte în aceste țări străine. Ei au fost nu numai membri loiali ai comunităților de prizonieri evrei, ci și niște misionari eficienți pentru Dumnezeul lui Israel, fiecare în felul lui.

Studiază și următoarea comparație:

Estera	Daniel
Nu și-a dezvăluit naționalitatea evreiască.	Și-a dezvăluit naționalitatea evreiască.
Nu și-a dezvăluit religia.	Și-a făcut cunoscute convingerile religioase.
Dumnezeu a protejat-o pe ea și pe rudele ei.	Dumnezeu l-a protejat pe el și pe prietenii lui.
A dat mărturie înaintea unor oameni cu autoritate pentru a se salva și pentru a-și salva poporul.	A dat mărturie înaintea unor oameni cu autoritate pentru a se salva și pentru a-i salva pe alții.
A contribuit la instituirea libertății religioase și a dreptului la autoapărare a unei minorități religioase.	L-a influențat indirect pe împăratul Cyrus pentru a le permite exilaților evrei să reconstruiască Templul din Ierusalim.

În ce situații din viață poți da mărturie despre credința ta? Ce poți face sau ce poți spune pentru a lăsa asupra altora o impresie puternică despre bunătatea și dragostea lui Dumnezeu?

romană” (*The Rise of Christianity*, p. 161). De exemplu, când izbucneau epidemii sau boli, preoții păgâni fugeau din orașe, pe când creștinii rămâneau să-i ajute pe bolnavi. Într-o declarație adeseori citată, teologul Tertulian, un convertit dintre păgâni, a afirmat: „Grija noastră față de cei neajutorați, practicarea de către noi a bunătății pline de iubire ne înfierează în ochii multora dintre dușmanii noștri. «Priviți», spun ei, «priviți cât se iubesc unii pe alții!»” (p. 87). Împăratul Iulian nota: „Galileenii aceștia ticăloși nu le oferă sprijin numai săracilor lor, ci și alor noștri; toți văd că poporul nostru duce lipsă de ajutor din partea noastră” (p. 84).

Întrebare pentru meditație: Cum sunt văzuți adventiștii de ziua a șaptea în societatea în care trăim?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Încercați să descoperiți cele mai bune căi de aplicare a principiilor biblice la existența cotidiană și la situațiile dificile prin care trecem uneori.

Activitate: Discutați în grupă următoarele situații sau propuneți alte scenarii, mai relevante pe plan local. Cum ar putea cei aflați în una dintre următoarele situații să fie misionari, să rămână credincioși?

1. Un adventist dintr-o țară în curs de dezvoltare câștigă o sumă modestă lucrând ca măturător, insuficientă pentru întreținerea familiei sale cu patru copii. I se pune în vedere să vină la muncă și sâmbăta. Dacă refuză, știe că sute de oameni abia așteaptă să îi ocupe postul și că își va pierde sursa de venit.

2. O tânără adventistă reușește să intre la o universitate de stat și se confruntă pentru prima oară cu concepția ateist-materialistă prezentată într-un mod convingător și atrăgător. Colegii ei par a accepta această concepție fără probleme. Ea trece printr-o criză a credinței și nu știe cum va putea face față.

3. Un tânăr adventist absolvent de facultate găsește un loc de muncă într-un orașel unde nu există nicio biserică adventistă de ziua a șaptea. Singurii lui prieteni sunt colegii de serviciu, iar la întâlnirile acestora nu lipsesc băutura și fumatul. Să renunțe acest tânăr la viața socială? Sau să participe la petrecerile lor? Aduceți argumente.

„Mulți vor fi chemați la o lucrare și mai mare. Lumea întreagă se deschide pentru Evanghelie. (...) Din fiecare colț al lumii noastre, vine strigătul inimilor afectate de păcat, care doresc să-L cunoască pe Dumnezeu iubitor. (...) Noi, care avem această cunoștință, și copiii noștri, cărora le-o putem împărtăși, avem datoria de a răspunde acestui strigăt. La fiecare familie și la fiecare școală, la fiecare părinte, profesor și copil asupra căruia a strălucit lumina Evangheliei, ajunge, în această criză, întrebarea pusă Esterei în acea criză importantă din istoria lui Israel: «Cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărțire?»” – Ellen G. White, *Căminul adventist*, pp. 484–485

Întrebări pentru discuție

1. Cum și-a depășit Daniel condiția de captiv?
2. Cum explicați credibilitatea lui Daniel în mărturia pe care a dat-o despre Dumnezeu?
3. Discutați în grupă despre posibilitatea ca împărații Nebucadnețar și Darius să fie mântuiți. Ce argumente ar putea fi aduse în favoarea sau împotriva acestei posibilități? Cum apare captivitatea iudeilor din această perspectivă?
4. Ce indicii există că Daniel, captivul babilonian, nu a fost doar un interpret al viselor altora, ci și un profet în adevăratul sens al cuvântului?
5. Ce conexiuni există între cartea lui Daniel și Noul Testament?
6. Ce lecție importantă învățăm din modul în care Daniel, Iosif, Estera, Neemia etc. au trecut peste împrejurările nefavorabile din viața lor și au dat mărturie despre Dumnezeu?
7. Dacă textul din Matei 24:14 afirmă că Evanghelia trebuie să ajungă până la marginile pământului și că apoi va veni sfârșitul, înseamnă cumva că Isus nu va reveni până nu împlinim această misiune? Argumentează-ți răspunsul!

Mâine: Ziua misiunii mondiale (colectă)

5. Un cadou găsit în râu (1)

Doneshor era fericit să fie iarăși acasă și să aibă grijă de bivolul-de-apă (indian) al tatălui său. Fusese plecat la liceu și tocmai dăduse examenul de bacalaureat. Era zăpușeală și s-a gândit să se răcorească puțin în râu în timp ce bivolul păștea în apropiere. A intrat în apa rece și a căutat un loc destul de adânc ca să înoate. Era în sezonul uscat și apele scăzuseră mai mult decât de obicei.

Doneshor stătea în apa adâncă până la brâu și se uita în susul apei. La un moment dat, a zărit un obiect care plutea spre el. Nu era ceva neobișnuit ca apa să aducă gunoarie, dar lucrul acesta i s-a părut a fi aparte. A așteptat să ajungă în dreptul lui și a întins mâna și l-a scos din apă. Era o Biblie. Nu mai văzuse niciodată o Biblie, dar și-a dat seama instinctiv că era o carte sfântă. A ieșit la mal și a așezat-o cu grijă la soare să se zvânte. Cum se uscau câteva pagini, deschidea mai departe la o altă pagină udă și o lăsa să se usuce.

Doneshor crescuse într-o familie religioasă. Se închinau în fiecare zi la zei și le aduceau pe altarul din casă daruri de orez și tămâie. Părinții l-au învățat respectul față de toate lucrurile sfinte, iar între aceste lucruri se număra și cartea sfântă găsită în râu.

Cartea nu s-a uscat până la lăsarea serii și Doneshor a dus-o acasă așa cum era. A doua zi de dimineață, a luat-o cu el la câmp, a deschis-o și a pus-o iarăși la soare. După trei zile, Biblia era destul de bine uscată pentru a fi citită. Curios a deschis la prima pagină și a început să citească: „La început, Dumnezeu a făcut...”

A fost fascinat de relatarea despre crearea lumii și a primilor oameni. Și-a adus aminte că citise ceva asemănător și în Gita, cartea sfântă a hindușilor. I-a venit atunci ideea să compare Gita cu Biblia.

Într-o zi, a găsit rugăciunea-model dată de Isus ucenicilor Săi și a comparat-o cu rugăciunile lui. *Nu am făcut nimic altceva decât să cer și iar să cer pentru mine și ai mei. Acum înțeleg, creștinii se roagă și pentru alții!* și-a zis el. Pe măsură ce citea, a descoperit un Dumnezeu care îi caută pe oameni și îi invită să primească darul mântuirii. Dumnezeuul acesta este răbdător și are plăcere să ierte. S-a gândit atunci cât de mult se străduise să câștige favoarea zeilor, oferindu-le daruri scumpe și făcând pelerinaje lungi și obositoare pentru a-i îmbuna. *(Va continua.)*

Doneshor a studiat teologia la Seminarul Adventist din Bangladesh.

IULIE

1. M. Matei 7:29
 2. J. Matei 5:2,3
 3. V. Romani 3:24
 s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18,
 SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29

4. S. 1 Ioan 3:4,5
 s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18,
 SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29

5. D. Apocalipsa 21:7
 6. L. Isaia 42:21
 7. M. Faptele ap. 24:16
 8. M. 2 Corinteni 1:12
 9. J. Romani 8:4
 10. V. Romani 3:31
 s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:05, MS 21:15,
 SM 21:27, DJ 21:10, AR 21:26

11. S. Ioan 15:1,4
 s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:14,
 SM 21:26, DJ 21:09, AR 21:26

12. D. Eclesiastul 12:13
 13. L. Romani 6:22
 14. M. Coloseni 3:22,23
 15. M. 1 Ioan 2:2,3
 16. J. 2 Împărați 7:9
 17. V. Efeseni 6:10
 s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:00, MS 21:10,
 SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22

18. S. Romani 8:2
 s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 20:59, MS 21:09,
 SM 21:21, DJ 21:04, AR 21:21

19. D. 1 Ioan 5:13
 20. L. 1 Petru 3:15
 21. M. Daniel 6:22,23
 22. M. Evrei 4:9,10
 23. J. Evrei 4:1
 24. V. Ioan 8:32,36
 s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:53, MS 21:03,
 SM 21:14, DJ 20:59, AR 21:15

25. S. Tit 2:1
 s. a. B 20:49, CT 20:38, IS 20:52, MS 21:02,
 SM 21:13, DJ 20:58, AR 21:14

26. D. Matei 7:24,26
 27. L. Ioan 14:8,9
 28. M. Ioan 17:17
 29. M. Ioan 8:12
 30. J. Romani 12:2
 31. V. Matei 17:5
 s. a. B 21:42, CT 20:32, IS 20:45, MS 20:55,
 SM 21:06, DJ 20:51, AR 21:07

AUGUST

1. S. Matei 13:9,16,17
 s. a. B 20:41, CT 20:30, IS 20:43, MS 20:54,
 SM 21:04, DJ 20:50, AR 21:05

2. D. 2 Corinteni 3:18
 3. L. Ioan 12:32
 4. M. Ioan 14:6
 5. M. Daniel 12:3
 6. J. 2 Timotei 1:7
 7. V. Luca 22:32
 s. a. B 20:33, CT 20:23, IS 20:35, MS 20:45,
 SM 20:55, DJ 20:42, AR 20:57

8. S. 1 Tesaloniceni 5:22
 s. a. B 20:32, CT 20:21, IS 20:33, MS 20:44,
 SM 20:54, DJ 20:41, AR 20:56

9. D. Matei 6:19,20
 10. L. Marcu 10:21
 11. M. Faptele ap. 24:14,15
 12. M. Ieremia 17:9,10
 13. J. Geneza 13:8
 14. V. Luca 17:28-30
 s. a. B 20:23, CT 20:12, IS 20:23, MS 20:34,
 SM 20:44, DJ 20:32, AR 20:46

15. S. 1 Timotei 4:7,8
 s. a. B 20:22, CT 20:11, IS 20:22, MS 20:32,
 SM 20:42, DJ 20:31, AR 20:44

16. D. Romani 14:12
 17. L. Ezechiel 14:20
 18. M. Matei 22:5,14
 19. M. Matei 13:33
 20. J. Isaia 28:16
 21. V. Daniel 6:7,10
 s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:11, MS
 20:22, SM 20:31, DJ 20:21, AR 20:34

22. S. 2 Corinteni 9:9
 s. a. B 20:10, CT 20:00, IS 20:09, MS
 20:20, SM 20:29, DJ 20:19, AR 20:33

23. D. 1 Timotei 6:10
 24. L. Matei 4:4
 25. M. 1 Timotei 4:1
 26. M. Ioan 8:39
 27. J. Filipeni 3:14
 28. V. Matei 25:15,20,21
 s. a. B 20:00, CT 19:50, IS 19:58, MS 20:09,
 SM 20:18, DJ 20:09, AR 20:22

29. S. Luca 16:10
 s. a. B 19:58, CT 19:48, IS 19:56, MS 20:07,
 SM 20:16, DJ 20:07, AR 20:20

30. D. Efeseni 5:16
 31. L. Romani 13:11

SEPTEMBRIE

1. M. Faptele ap. 16:25
 2. M. Iacov 4:8
 3. J. Luca 10:41,42
 4. V. Matei 6:25
 s. a. B 19:48, CT 19:37, IS 19:45, MS 19:56,
 SM 20:04, DJ 19:57, AR 20:09

5. S. Ioan 6:35
 s. a. B 19:46, CT 19:35, IS 19:43, MS 19:54,
 SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07

6. D. 2 Timotei 3:16,17
 7. L. Matei 6:6
 8. M. Psalmii 42:2
 9. M. 1 Tesaloniceni 5:17
 10. J. Psalmii 46:10,11
 11. V. 1 Ioan 1:3
 s. a. B 19:35, CT 19:24, IS 19:31, MS 19:42,
 SM 19:50, DJ 19:44, AR 19:55

12. S. Psalmii 104:34
 s. a. B 19:33, CT 19:23, IS 19:29, MS 19:40,
 SM 19:48, DJ 19:42, AR 19:53

13. D. 1 Timotei 4:13,15
 14. L. Iacov 5:16
 15. M. Psalmii 119:105
 16. M. Matei 7:7
 17. J. Matei 12:19,20
 18. V. Luca 18:14
 s. a. B 19:22, CT 19:11, IS 19:17, MS 19:28,
 SM 19:36, DJ 19:31, AR 19:41

19. S. Ioan 14:10
 s. a. B 19:20, CT 19:10, IS 19:15, MS 19:26,
 SM 19:34, DJ 19:29, AR 19:39

20. D. Marcu 8:34
 21. L. Luca 10:20
 22. M. Ioan 12:36
 23. M. Luca 14:10,11
 24. J. Isaia 30:15
 25. V. Matei 5:14,16
 s. a. B 19:08, CT 18:58, IS 19:02, MS 19:15,
 SM 19:21, DJ 19:18, AR 19:27

26. S. Ioan 7:17
 s. a. B 19:07, CT 18:56, IS 19:00, MS 19:13,
 SM 19:19, DJ 19:16, AR 19:26

27. D. Evrei 12:15,16
 28. L. Psalmii 111:10
 29. M. 2 Timotei 1:13,14
 30. M. Ioan 6:63